

262

aterridor -a adj. Que atorreix

aterrorament m. Acció d'a-
terrorar-se; l'efecte

paret. | hwaiven hwaiven hwaiven
i aterraren l'exèrcit swenie
intr. Prende terra una nau, un
aparell volador, un ocell.

aterratge m. Acció de prendre
terra o aterrar una nau, un
aparell volador, un ocell.

aterrir v. tr. Causar terror; pron
sentir terror.

aterrorar v. tr. Pron. Adherir-se
fermant terròs. La terra que hi vas
posar (en un test) i'ha aterrorat tota
| Per anat. aterrorar-se l'arròs ||

tr. Causar l'aterrorament (d'alguna
cosa)

